

De Boodschapper van Allah (saw) vestigde zich in Medina, waar hij direct begon met het implementeren van de Islamitische regels in de samenleving. Het was in deze tijd dat de Openbaring betreffende de wetgeving nedergezonden werd. Hij (saw) versterkte de fundamenteën van de Islamitische Staat en bouwde een samenleving op basis van Islam en haar systemen. Hij (saw) creëerde een broederschap onder de moslims en het was toen dat Islam tot leven kwam als een systeem gebaseerd op de sjari'a, geadopteerd door de samenleving die de taak op zich nam om de Boodschap te verspreiden. Het aantal moslims nam wezenlijk toe en zij werden een macht om rekening mee te houden, iedere dag omarmden individuen en gelijke groepen de Islam, waaronder zich joden en anderen bevonden. Toen de Boodschapper van Allah (saw) zeker was over de status van Islam in Medina begon hij te denken om de Boodschap te verspreiden naar de rest van het Arabisch Schiereiland. Echter, hij wist dat de Qoerajsj een groot obstakel vormden op de weg van de da'wah, een materieel obstakel waar de middelen van intellectuele discussie aan dovemansoren gericht zouden zijn. Daarom moest het obstakel door kracht overweldigd worden. De Boodschapper van Allah (saw) was niet in staat om dit materiele obstakel te verwijderen toen hij in Mekka was, omdat Islam niet een Staat had die in staat was om de vereiste materiele kracht te genereren om het obstakel te verwijderen. Echter, sinds de vestiging van de Islamitische Staat was de Boodschapper van Allah (saw) wel in staat om dergelijke materiele obstakels te verwijderen door aanzienlijke middelen die nu tot zijn beschikking stonden. Met de middelen om een dergelijk beleid te bekrachtigen was het voorbereiden op een oorlog, en een leger en een nieuw beleid om de da'wah te verspreiden, het enige wat hem (saw) te doen stond. Dit is de reden waarom hij (saw) expeditieën en gevechten begon, in welke hij soms persoonlijk deelnam, om de Qoerajsj te trotseren met daadkracht. De laatste expeditie was die van 'Abdoellah ibn Djahsh, welke diende als een introductie tot de slag van Badr. De Boodschapper van Allah (saw) stuurde 'Abdoellah ibn Djahsh met een groep van de Moehadjirien erop uit gedurende de maand Radjab in het tweede jaar na Hidjra. Hij (saw) schreef hem een brief en beval hem er niet in te kijken totdat hij twee dagen had gereisd, waarna hij zou moeten handelen naar zijn instructies, maar hij zou geen druk moeten leggen op geen van zijn metgezellen. Toen 'Aboellah twee dagen had gereisd, opende hij de brief en las het en het volgende is wat in de brief stond: "Als je deze brief van mij gelezen hebt, rijdt dan voort totdat je Naklah tussen Mekka en Ta'if bereikt. Vestig je daar voor de Qoerajsj en zoek uit voor ons wat ze van plan zijn." Hij vertelde zijn metgezellen over de brief en de taak die hem toegeschreven was, ook informeerde hij hen over de instructies van de Boodschapper van Allah (saw), om niemand te dwingen om mee te gaan. Ze stemden allemaal ermee in om te continueren en zo ging hij voort met zijn metgezellen. Ze reisden samen als een groep totdat Sa'd ibn abi Waqqas al Zoehri en 'Oetbah ibn Ghazwan gescheiden werden toen ze een kameel aan het zoeken waren die ze hadden verloren. Uiteindelijk verwerden ze tot de gevangenen van de Qoerajsj. 'Abdoellah ibn Djahsh kampeerde in Naklah, uitkijkend voor de Qoerajsj en op het moment dat hij daar was passeerde één van hun karavanen met handelswaar. 'Abdoellah en zijn metgezellen gingen in beraad om te beslissen wat zij zouden doen, want dit was de laatste dag van de heilige maand van Radjab en Allah's Boodschapper (saw) heeft geen instructies gegeven om te vechten. Ze zeiden tegen elkaar: "Bij Allah, als jij hen alleen laat vannacht zullen ze zich bevinden in het heilige gebied en zullen ze veilige zijn, en als je hen dood, zul je hen doden in de heilige maand." Eerst waren ze twijfelachtig en bang om hen aan te vallen. Toen ze elkaar aanmoedigden besloten ze te vechten. Één van de moslims beschoot de leider van de karavaan 'Amr ibn al Hadrami en doodde hem. De moslims namen twee gevangenen en

Het gevecht dat 'Abdoellah ibn Djahsh initieerde tegen de Qoeraisj was om deze reden geen ontering voor hem, noch voor de moslims. Dus de expeditie van 'Abdoellah ibn Djahsh was een keerpunt in de geschiedenis van Islam. Het markeerde een diepgaande verandering van beleid in de weg die de Islamitische da'wah had uiteengezet. Waqid ibn 'Abdoellah at Tamimi beschoot de leider van de karavaan en doodde hem. Dit was het eerste bloed dat de moslims lieten vloeien in de weg van Allah (swt). Totdat de versen van djihaad werden geopenbaard die de moslims beval te vechten; gewapende strijd tijdens de heilige maanden was niet toegestaan. Echter, vanaf toen zouden de regels anders worden. Dus de voorgaande preventie tegen vechten in de heilige maanden was afgeschaft door de specifieke karakter van het bovenstaand genoemde vers.